

УДК 159.923.2

Породько М.Ю.¹, Арсентьєва Г.О.²

¹студ. гр. КНТ-222_М НУ «Запорізька політехніка»

²канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ПІЗНАННЯ СВОГО ІСТИННОГО «Я», ЗА РОБЕРТО АССАДЖІОЛІ

Структура особистості, за Ассаджіолі складається з:

Нижче несвідоме (1) – є найбільш примітивною частиною нашої особистості. До неї входять найпростіші форми психічної діяльності, які керують життям тіла; основні потяги та примітивні спонукання; комплекси; сновидіння та фантазії; неконтрольовані парасихічні процеси;

Середнє несвідоме (2) – область, де перебувають психічні навички та стани. Тут відбувається засвоєння отриманого досвіду, зароджуються та дозрівають плоди нашого розуму;

Вище несвідоме (3) – галузь формування та джерело натхнення, творчості, героїзму, альтруїзму та інших вищих почуттів. Тут же, на

думку Ассаджіолі, зароджуються та зосереджуються вищі парапсихічні функції та духовна енергія;

Поле свідомості (4) – це безпосередньо усвідомлювана нами частина особистості. Це безперервний потік відчуттів, думок, бажань, доступних нашому спостереженню та аналізу;

Свідоме Я (5) – це центр нашої свідомості, але не усвідомлювана нами частина особистості. Цей елемент особи Ассаджіолі називає Его;

Вище Я (6) – наша справжня сутність. Вище Я не змінюється і не зникає. Тому Ассаджіолі називає його істинним Я і вважає, що саме з нього після глибокого сну, непритомності або наркозу Я знову повертається в «поле свідомості», тобто знову починає усвідомлюватись нами;

Колективне несвідоме (7) – містить у собі досвід людства і передається з покоління до покоління. Ассаджіолі підкреслює, що ця зовнішня оболонка не має прямого кордону. Її слід розглядати не як «відокремлюючу», а лише як «розмежувальну» з колективним несвідомим;

Воля (8), *Відчуття* (9), *Емоції-почуття* (10), *Імпульси-бажання* (11), *Уява* (12), *Мислення* (13), *Інтуїція* (14);

Субособи (15) – це сукупність установок, поведінкових стереотипів, потягів, думок, які набувають цілісної помітної форми у свідомості людини.

Досягти внутрішньої цілісності, істинної реалізації свого Я і добрих відносин з оточуючими можна, за допомогою: 1) глибокого пізнання своєї особистості; 2) вміння керувати різними елементами особистості; 3) пізнання свого істинного Я; 4) психосинтезу.

Сутність пізнання істинного Я полягає у розширенні вузького поля особистої свідомості в основному за рахунок вищого несвідомого, об'єднання нижчого Я з вищим. За сприятливих обставин процес такого сходження протікає певною мірою стихійно – в ході природного внутрішнього зростання, що живиться різноманітним життєвим досвідом, але найчастіше цей процес йде дуже повільно. За будь-яких обставин, його можна значно прискорити шляхом цілеспрямованої свідомої дії та застосування належних активних методів.

Проміжні стадії пов'язані з новими ототожненнями. Люди, які не можуть досягнути своє справжнє «Я» в його чистій сутності, можуть створити ідеальний образ досконалої особистості, що відповідає їх масштабу, стадії розвитку та психологічному досвіду, а потім почати втілювати його в життя. Для одних таким ідеалом може стати художник, творець прекрасних форм, котрим мистецтво стало провідною життєвою потребою, рушійним принципом існування. Для інших таким ідеалом

може стати шукач Істини, філософ, вчений. Ще для когось підійде більш приземлений, особистий ідеал хорошого батька чи матері. Очевидно, що такі «ідеальні моделі» передбачають живий зв'язок із зовнішнім світом та іншими людськими істотами, тобто певний ступінь екстраверсії. Але деякі люди екстравертовані настільки, що проєктують життєвий центр своєї особистості зовні. Такі проєкції свого центру не можна недооцінювати. Будучи не найпрямішим шляхом до вершини і не найвищим досягненням, вона, проте, якийсь час може бути успішною формою опосередкованого саморозуміння. В особливо сприятливих випадках людина при цьому не втрачає себе повністю у зовнішньому об'єкті, але звільняється від егоїстичних устремлінь та особистої обмеженості. Людина осягає себе за допомогою зовнішнього ідеалу. Останній у такий спосіб стає опосередкованою ланкою між особистим «Я» людини та її вищим «Я», яке відбивається і символізується цим об'єктом. Після того, як виявили або створили об'єднуючий центр, з'являється можливість побудувати навколо нього нову особистість – органічну, внутрішньо узгоджену та об'єднану в одне ціле. Це і є власне психосинтез.